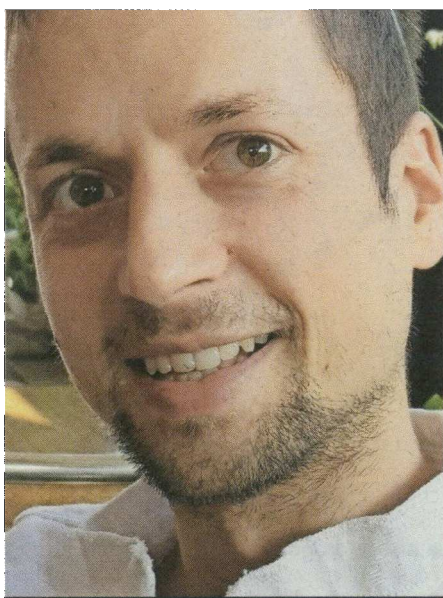

NOVA GORICA: Andrej Zalesjak, igralec v SNG Nova Gorica Radoveden duh, ki ne mara rutine

Kot otrok je bil radoveden, živahen in povsod ga je bilo polno. Tako nekako živi še vedno: slika, fotografira, nabira zdravilna zelišča, obožuje čaje, potuje, rad kuharsko eksperimentira ... predvsem pa se, kot igralec v SNG Nova Gorica, pogloblja v like, ki jih oživlja na odru. Verjetno je prav njegov nemirno radovedni duh gnal Andreja Zalesjaka, da je po študiju igralstva na ljubljanski akademiji opravil še magisterij komunikologije na Fakulteti za družbene vede. Verjame, da moramo sprejeti odgovornost zase in za skupnost; ne dišijo mu "intelektualci", ki le od daleč opazujejo in cinično kritizirajo. "Treba je biti dejaven." In Andrej je gledališko dejaven že od malega.

Andrej Zalesjak

Najprej se je srečal z igro prek nonota amaterskega igralca, nato je v domači braniški osnovni šoli nastopal v dramskem krožku in na prireditvah, na novogoriški umetniški gimnaziji dramsko-gledališke smeri se je med drugim pilil v improvizaciji in odrskem govoru. Že v drugem letniku je prvič igral v profesionalni predstavi *Skrivni dnevnik Jadrana Krta* v novogoriškem gledališču, kjer se je pred štirimi leti redno zaposlil. Trenutno igra v sedmih uprizoritvah, februarja pa bo na domačem odru še premiera mednarodne koprodukcije *Idiomatic*, v kateri nastopa s štirimi igralci iz štirih držav. Nedavno je Andrej prvič prevzel tudi vlogo režiserja, sam sicer raje reče mentorja: "Gledališče je pač kolektivna zadeva in bolj kot hierarhija se mi zdi pomembna pretočnost idej." Z amatersko gledališko skupino Brce iz Gabrovice pri Komnu na oder postavlja Kraške intrige po motivih Goldonijeve komedije *Zdrahe*. Kam bi šel na neskončno dolg dopust? Z veselijem bi ga preživel na otoku sredi oceana, z dobro internetno povezavo, se predajal robinzonskemu vsakdanu, izdeloval miniaturne makete iz lesa in z njimi ustvarjal animirane filme. Navsezadnje je po kitajskem horoskopu tigr, ki se rad umakne v samoto.

Februarja bomo v SNG Nova Gorica lahko videli predstavo *Idiomatic*, v kateri igra pet igralcev iz petih držav, iz Slovenije ste vi. Za kakšno predstavo gre in kako ste se pripravljali nanjo?

"Mednarodna koprodukciska predstava *Idiomatic* je interaktivna in eksperimentalna predstava, v kateri igramo Georg iz Nemčije, Anna iz Belgije, Elizabeth z Norveške, Georg-Albert iz Romunije in jaz, pri ustvarjanju pa so sodelovali še trije člani belgijske skupine *Transquiquennal* (kot pisec, režiser in producent). Izhodišče za predstavo je večkulturni evropski prostor, v katerem ne obstaja angleščina, tu pa smo posamezniki iz različnih držav, z različnim kulturnim in zgodovinskim ozadjem, temperamentom itd. Kako se bomo sporazumevali in razumeli? Prvi del vaj je potekal v Bruslju, kjer smo tri tedne snovali koncept, potem pa smo bili en mesec v Craiovi v Romuniji, kjer smo dokončali predstavo in imeli prvo premiero. Sledile so še premiere in ponovitve v Belgiji in na Norveškem, konec januarja nastopamo v Franciji, februarja pa bomo predstavo igrali pri nas v Novi Gorici. Zanimivo je, da imamo pred premiero v vsaki državi še nekaj vaj, na katerih predstavo nekoliko spremenimo in zamenjamo vloge, da vodi dogajanje na odru domač igralec, koncept in osnovna zgodba pa seveda ostajata ista."

Jezikovno zmedo naj bi rešil stroj *Idiomatic*, ki s pomočjo računalniškega programa sproti prevaja govoro na odru in predvaja nadnapise ...

"Stroj *Idiomatic* naj bi prevajal vse jezike ter tako odpravil vse nesporazume in vojne, zato mu Mednarodni mirovni inštitut na-

meni nagrado za prispevek k miru v svetu. Ampak zadeva se zaradi muhastega delovanja stroja, človeškega faktorja in lokalnih posebnosti duhovito zaplete. Igralci pa s svojo iznajdljivostjo in s pomočjo občinstva vendarle dokažemo, da se kljub jezikovnim oviram lažje sporazumevamo, kot bi si sprva mislili."

V številnih zahodnoevropskih gledališčih pogosto uporabljajo sodobno tehnologijo in multimedijske rešitve. Kakšen je vaš pogled na tak pristop?

"Uporaba tehnologije pri odrskem ustvarjanju se mi zdi zanimiva in prav je, da stopimo iz tradicionalnih okvirov in raziskujemo nove možnosti. Vseeno pa ne smemo pozabiti, da je bistvo gledališča še vedno človeški stik. Lahko uporabljamo tehnologijo, ustvarjamo različne koncepte, obravnavamo družbeno-politične teme ... Gledališče je v svoji biti še vedno živ stik med igralci in gledalci."

Sodelovali ste s štirimi "evropskimi" igralci iz različnih okolij. Smo si zelo različni?

"Zdi se mi, da smo si različni celo bolj, kot si mislimo. A s tem ni nič narobe, saj nas lahko te različnosti bogatijo. Igralci smo se izjemno dobro ujeli, se veliko družili in kljub različnosti razumeli. Glede na izkušnje bi rekel, da neka mera stereotipov drži. Kolega iz Nemčije je kot predstavnik okolja, kjer izjemno spoštujejo red, malo nejevoljno pogledal, če je kdo le nekaj minut zamudil na vaje. Pri samem ustvarjanju predstave se igralci iz severne in zahodne Evrope bolj podrejajo celotni igri, mislim, da je načeloma tako tudi pri nas v Sloveniji, medtem ko igralci iz vzhodnih

dežel bolj izpostavljajo sebe kot soliste. Norveška in Slovenija sta na videz primerljivi po naravnih danostih in deloma po kvaliteti življenja, a tam ljudje veliko bolj skrbijo za skupno lastnino, so odgovorni, sodelujoči in pozorni na skupno dobro. V službo hodijo nasmejani, aktivno preživljajo prosti čas. Restavracije in lokali so bolj prazni, ker je drago tudi zanje, se pa družijo po domovih. In tudi v klubih se zabavajo na bolj umirjen način, niso tako hrupni, grobi in primitivni. Seveda so to splošni vtisi, ki gotovo ne držijo za vse, podajajo pa podobo ljudi in okolja."

Čemu se posvečate v prostem času, kako polnite baterije?

"Sprehodi v naravi, joga, meditacija, tek, druženje s prijatelji. Vse to počnem po občutku brez rednega urnika, ker mi rutina res ne ustreza. Večinoma ljudi zaposlujejo nepomembnosti v življenju, obdani so s številnimi zunanjimi dražljaji (pametni telefoni, družabna omrežja, oglaševanje itd.), a to ne bi smel biti izgovor, da ne sprejmemo odgovornosti zase in svoje duševno / duhovno stanje. Vzeti si moramo čas, da negujemo stik s sabo, svojim notranjim bistvom. Seveda tudi sam uporabljam družabna omrežja, a vedno manj, in tudi če kakšen teden ali dva ne spremljam objav, mi nič ne manjka in se dobro počutim. Zelo rad se ukvarjam tudi z zelišči in veliko sem se naučil od none. Delam različne čaje, obožujem grenčine (brin, encijan, pelin), če je le mogoče, pri kuhi uporabljam divjo hrano, ki je bolj dostopna, kot si mislimo. Na primer portulak (navadni tolščak) raste kot plevel na številnih vrtovih in lahko ga dodamo v solato. Narava nudi veliko več kot nakupovalni centri. Seveda kdaj zaužijem tudi »hitro hrano«. Saj sem omenil, da ne maram rutine, kajne? (nasmeh)"

(dp)

Foto: arhiv Andreja Zalesjaka

